

Referat fra **VI ER OGSÅ KIRKEN's 11. ordinære generalforsamling**
søndag 30. marts 2014 kl. 14.30 i Medborgerhuset Danasvej 30B, Frederiksberg

Dagsorden

1. Velkomst

Formanden bød velkommen og oplyste, at p. Anton Dekkers var død i sit kloster i Belgien den 26. januar og at Børge Mannov døde den 5. februar 2014. Begge var meget aktive ved Veoks stiftelse i 2002. Deckers udarbejdede formålsparagrafferne, og Mannov var medlem af bestyrelsen i en årrække.

2. Valg af stemmetællere: To af de tilstedeværende blev valgt

3. Valg af dirigent. Martin Ghisler blev valgt.

4. Formandens beretning.

Se Bilag A

Forsamlingen tog beretningen til efterretning

5. Godkendelse af regnskab for 2013.

Regnskabet blev godkendt.

Regnskabet for 2013 viser et underskud på 9.168,04. Det skyldes engangsudgifter til trykning og porto af bogen '*Der var engang et koncil*', som blev sendt til foreningens medlemmer i sommer.

Et mindre antal er solgt med en beskeden fortjeneste.

6. Indkomne forslag.

Der var ingen indkomne forslag

7. Godkendelse af budget for 2014

I budgettet indgår en udgift på DKK 4.000 til IMWAC- & EN-møder.

Formanden har ikke mulighed for at deltage i EN-mødet i maj, og da der ikke er noget IMWAC-formandsmøde før i 2015, kunne denne post udgå. Bestyrelsen ønsker den alligevel medtaget, da der kunne vise sig behov for, at VEOK er repræsenteret ved andre møder i udlandet.

Budgettet, der balancerer, blev derfor godkendt uden ændringer.

8. Fastsættelse af kontingent for 2015

Bestyrelsens forslag om DKK 120 blev vedtaget.

9. Valg af bestyrelsesmedlemmer og -suppleanter.

Bestyrelsesmedlemmer

Marianne Meyer og Jens N Buch og Michael Sterll blev genvalgt for 2 år.

Gitte Mondrup blev valgt for 2 år.

Bestyrelsessuppleanter

Kristine Fog-Morrissette og Martin Ghisler blev genvalgt for 1 år.

10. Valg af revisor og revisorsuppleant.

Sebastian Horch blev genvalgt som revisor for 1 år.

Hans Christensen blev valgt som revisorsuppleant for 1 år.

11. Eventuelt.

A.

Et medlem talte om kirkelukningerne i Nordsjælland og efterlyste medinddragelse af de berørte kirkers medlemmer i beslutningsprocessen.

Oprindelig hed det, at lukningerne skyldtes bispedømmets elendige økonomi, senere at biskoppen ønskede dem lukket af andre grunde. I sommeren 2013 forlød det endvidere, at Nordvanggård skulle lukke før påsken 2014, men pludselig skulle det ske meget hurtigere. Lægfolket fik ingenting at skulle have sagt. Søstrene ejer fortsat Nordvanggård og ved ikke, hvornår de skal flytte til et andet kloster. Præsterne er flyttet til Helsingør. Resultatet af lukningen har været, at et velfungerende sogn er blevet smadret, idet menigheden nu er spredt for alle vinde. Nogen kørselsordning for sognets ældre er der ikke etableret, så de sidder tilbage uden pastoral betjening.

Der udspandt sig herefter en længere debat om biskoppens ledelse af bispedømmet København og hans manglende lyst til at inddrage lægfolket, når beslutninger skulle træffes. Et medlem fortalte om en konflikt fra Schweiz efter en bispeudnævnelse, hvor man lagde pres på ledelsen ved at opfordre katolikker til at indbetale deres frivillige kirkebidrag til en spærret bankkonto i stedet for til bispedømmet. Biskoppen og præsterne kunne så søge om penge hos fondets ledelse til projekter i bispedømmet.

Hvor interessant og konstruktiv ideen end var, var der dog enighed om, at det ikke var en Veok's opgave. Men ideen bør tages frem igen, hvis Folketinget en dag beslutter at indføre en statslig opkrævning af kirkeskat hos katolikkerne.

B.

Inspireret af diskussionen på mødet i Skt. Andreas' Bibliotek den 15. marts havde formanden udarbejdet et åbent brev til biskoppen om en højnelse af vore præsters teologiske og kirkehistoriske viden, for den var efter formandens opfattelse alt for ringe. Især er det et problem, at så godt som ingen af vore præster er i stand til at læse Bibelen på originalsprogene, og at de ikke har mulighed for at følge med i den forskning, der internationalt foregår inden for de teologiske discipliner.

Der udspandt sig herefter en længere diskussion, om hvordan brevet skulle formuleres, og der kom mange gode og konstruktive forslag. Resultatet blev, at generalforsamlingen opfordrede bestyrelsen til at arbejde videre med sagen med henblik på at udarbejde et fælles offentligt brev til biskoppen, således at vi med tiden kan få præster, der er videnskabeligt uddannede teologer, således som man har det i Folkekirken.

Bilag A

Formandens beretning ved generalforsamlingen den 30-3-2014

1

Hvor det sidste år af pave Benedikt XVI's pontifikat var temmelig turbulent med stribevis af pinagtigheder og skandaler, har det første pave Frans-år været helt anderledes. Den nye pave syntes fra dag ét at være pave Benedikts diametrale modsætning, og dette indtryk er blevet forstærket i tiden derefter. Det er vist ikke for meget sagt, at han har taget så godt som alles hjerter med storm. Der er selvfølgelig en del gammeldagstænkende katolikker, der ikke kan forlige sig med hans enkle og ydmyge livsførelse. Den er ikke paveværdig, mener de.

En ting er formen, noget andet indholdet. Her er det endnu for tidligt at vurdere, hvor meget der har ændret sig i det sidste år, for nok er der taget en lange række initiativer, men resultaterne lader vente på sig - hvad der vel også er ganske forventeligt, for intet i vor kirke ændres *over night*. Men at pave Frans har tænkt sig at løse problemerne på en helt anden måde end sine to forgængere er klart nok. Oprettelsen af det pavelige kardinalråd - det såkaldte C 8 - er et eksempel, et andet oprettelsen af en kommission til varetagelse af børns rettigheder i kirken. Medlemmerne af begge organer er folk udefra. Hermed har pave Frans fået rådgivere, der ikke er ansat i Vatikanet. Kort sagt en anden magtbase end sine forgængere. Han har også bedt en gruppe udefra kommende økonomer og finansfolk gennemgå Vatikanets bank og dets finanser og ansat et amerikansk konsulentfirma om at se nærmere på forvaltningsprocedurerne i Vatikanet og at komme med forslag til en effektivisering.

Pave Frans' ønske om at inddrage periferien i beslutningsprocesserne viste sig også ved udsendelsen af et omfattende spørgeskema om familie- og samlivsformer, som også lægfolk blev opfordret til at besvare. Hensigten hermed var at give den bispesynode, der træder sammen til oktober, et bredere basismateriale for dens drøftelser end der ellers er tradition for. At spørgeskemaet så var under al kritik, kan man næppe klandre ham for. Det samme gælder den korte tidsfrist, der blev givet til at besvare det. Og man kan vel heller ikke klandre ham for, at adskillige biskopper rundt om i verden over for offentligheden fortav spørgeskemaets eksistens. Når man skal vurdere pave Frans' første år, må man hele tiden være opmærksom på, at det er nogle særdeles sejlvivede traditioner, han er oppe imod.

Om hans projekt lykkes, kan kun fremtiden vise - afhængig som det er af, hvor længe han får lov til at leve, af hvem der en dag vil følge efter ham, og ikke mindst af hvilke biskopper der bliver udpeget, når bispestole bliver ledige. Men at der med argentineren Bergoglio blæser helt andre vinde i kirken end under den menneskesky Ratzinger, er tydeligt nok. Vinduet ud til verden er blevet åbnet igen.

2

For bispedømmet København kan situationen til gengæld ikke vurderes så positiv. Tværtimod. Trods alle de velmenende forsøg på at forbedre økonomien er der fortsat røde tal på bundlinien. Og det vil de efter al sandsynlighed fortsætte med at være i årene fremover, for ingen kan forestille sig, at det frivillige kirkebidrag pludselig skulle kunne øges med 70%. Det er den stigning, der ifølge Stig Sørensen skal til, for at få budgettet til at hænge sammen. Økonomien er selvfølgelig ikke blevet bedre af, at bispedømmet har måtte betale advokat Kjeldsen 3.2 mill. for en rapport, der reelt var ubrugelig - en udgift man kunne have sparet, hvis biskoppen i sin tid havde tænkt sig om, inden han besvarede Kristeligt Dagblads spørgsmål om sexovergreb i den katolske kirke i Danmark. Biskoppen er nu også selv en dyr herre. Han residerer sammen med to eller tre polske nonner i en luksusvilla i Hellerup, som er vurderet til 13.5 mill. Selv om han ikke selv ejer den, men har fået stillet den til rådighed af neokatekumerne, bor han der vel ikke gratis. Nogen må vel betale ejendomsskatterne og regningerne for el og varme. Hvor ville man ønske, at han lod sig inspirere af pave Frans og selv gik forrest, når der skal udvises sparsommelighed. En fremragende gin og tonic er han i stand til at mikse (ifølge John Allen), men om han også har evnerne til at styre et bispedømme på forsvarlig vis, kan man undertiden godt betvivle.

Som det er nu, bliver biskoppen nødt til at nedlægge sogne. Birkerød og Hørsholm er allerede nedlagt og flere nedlæggelser er efter sigende på vej. Der tales også om salg af bygninger, men endnu er det så vidt jeg er orienteret ikke sket. Dertil kommer den fortsatte usikre situation om Jesu Hjerte og bygningerne i Stenosgade. Jesuitterne skulle være indstillet på at overdrage kirken til bispedømmet frit og kvit, men hvad med de øvrige bygninger? For et par måneder siden foreslog en læser i Katolsk Orientering at gøre dem til ungdomsboliger eller til et kollegium for studerende og nævnte i den forbindelse, hvor meget man i så fald kunne tjene i indkomne huslejer. Men han havde ikke taget højde for bygningernes miserable tilstand. Den er så dårlig, at det vil koste en tocifret millionbeløb af gøre dem i forsvarlig stand. Og de penge har jeg svært ved at se bispedømmet fremtrylle.

Det bedste ville vel være at sælge hele den ene side af Stenosgade på nær kirken med henblik på nedrivning og genopførsel af nye boliger.

I forbindelse med Stenosgade vil jeg også nævne den fortsat uafklarede situation for en af præsterne, som for halvandet år siden blev taget ud af tjeneste med en orlov i tre måneder. Han har stadig orlov! Biskoppen kan som arbejdsgiver ikke behandle ham sådan. Det er ikke værdigt, endsige særlig kristent.

3

Om VEOK vil jeg sige, at bestyrelsen i det forløbne år har haft fem bestyrelsesmøder og ellers været i hyppigt mail- og telefonkontakt med hinanden. I maj skulle jeg have været til European Network-møde i Madrid, men måtte melde afbud, da min datter meddelte, at hun, der bor og arbejder i England, i samme periode ville komme til Danmark med sine to døtre. Den 29. september holdt jeg foredrag om pave Frans på vor norske søsterorganisations høstmøde i Oslo og i begyndelsen af november var jeg til IMWAC-formandsmøde i Dublin.

Omkring 1. juni fik vi gjort bogen "Der var engang et koncil" færdig og kunne sende manuskriptet til trykning i Tyskland. Da vi et par uger senere fik den tilbage som bog, sendte vi den ud til vore medlemmer som gave. Bogen fik positiv omtale i Katolsk Orientering og i Kristeligt Dagblad, så vi kan vel kun være tilfredse.

Da vi regnede med, at vi skulle bruge omkring 120 eksemplarer, bestilte vi 200, for derved blev prisen 10 kr mindre per styk. Det gjorde også, at vi selv havde et lager, som vi kunne sælge. Indtil nu er 60 eksemplarer af bogen blevet solgt, så vi har endnu en omkring 25 eksemplarer til salg. Derfor må I godt gøre lidt reklame for bogen og fortælle andre, at de kan købe den ved henvendelse til bestyrelsen. De økonomiske forhold omkring bogen kan vi drøfte i forbindelse med årsregnskabet.

Men jeg må også sige, at færdiggørelsen af bogen voldte mig en bunke tekniske problemer og lagde beslag på alle mine kræfter, så siden har jeg for at nå alt det, der i foråret blev forsømt, måttet reducere den tid, jeg normalt bruger for VEOK. Derfor har der ikke været så mange nyhedsbreve som normalt hen over vinteren. Men jeg håber snart at vende tilbage med fuld kraft og så skal I nok få nogle flere nyhedsbreve.

VI ER OGSÅ KIRKEN

en forening af katolikker

Den 15. marts var jeg indbudt til at tale om bogen ved en sammenkomst på Skt. Andreas Bibliotek. Inden mit foredrag talte Hans Christensen om sit teologiske speciale om koncilet. Han begyndte med at beklage, at vore præster ikke fik en uddannelse på Københavns Universitet - noget jeg selv i årevis har ønsket kunne ske. Men det fik mig til at udarbejde et brev til biskoppen, som jeg vil fremlægge til godkendelse under eventuelt. Godkender I det, vil jeg ikke kun sende det til biskoppen, men også til Katolsk Orientering.

Må jeg til sidst som formand takke den øvrige bestyrelse for det gode samarbejde og alle vore medlemmer for deres støtte. Tak.

*Kaare Rübner Jørgensen
30. marts 2014*